

5. JAKOB

(prim. Prva Mojzesova knjiga 25–33)

IZAKU IN REBEKI STA SE PO DOLGIH LETIH RODILA EZAV IN JAKOB. BILA STA DVOJČKA, A SI NISTA BILA PRAV NIČ PODOBNA. NEKOČ STA SE MOČNO SKREGALA IN JAKOB JE ODŠEL OD DOMA. ODPRAVIL SE JE K SORODNIKOM SVOJE MATERE.

POT JE BILA DOLGA. KO JE SONCE ZAŠLO, SE JE USTAVIL, DA BI PRENOČIL. PONOČI PA JE IMEL ZELO NENAVADNE SANJE. PRED NJIM SO BILE STOPNICE, KI SO VODILE OD ZEMLJE DO NEBA. PO STOPNICAH SO GOR IN DOL HODILI ANGELI, PRAV NA VRHU STOPNIC PA JE BIL BOG. REKEL JE: »JAZ SEM GOSPOD, BOG TVOJEGA OČETA ABRAHAMA IN IZAKA. ZEMLJO, NA KATERI LEŽIŠ, BOM DAL TEBI IN TVOJIM POTOMCEM. TVOJIH POTOMCEV BO KAKOR PRAHU ZEMLJE. JAZ PA BOM S TEBOJ IN TE BOM VAROVAL, KJER KOLI BOŠ HODIL.«

NASLEDNJI DAN JE JAKOB NADALJEVAL POT. NAŠEL JE STRICA IN OSTAL PRI NJEM. PASEL MU JE OVCE IN KOZE. ZA PLAČILO JE DOBIL ZA ŽENI NJEGOVI HČERKI, LIJO IN RAHELO. RODILO SE MU JE DVANAJST SINOV.

ČEZ MNOGO LET SE JE JAKOB ODLOČIL, DA SE BO VRNIL DOMOV. VZEL JE SVOJI ŽENI, OTROKE IN ŽIVINO, KI SI JO JE PRISLUŽIL PRI STRICU IN ŠEL. KO JE BIL ŽE SKORAJ DOMA, SE MU JE SPET

PRIPETILO NEKAJ NENAVADNEGA. PRED NJIM SE JE POJAVIL NEZNANEC IN SE Z NJIM BOJEVAL. TODA – OBA MOŽA STA BILA ENAKO MOČNA IN DRUG DRUGEGA NISTA MOGLA PREMAGATI. NEZNANEC JE JAKOBA VPRAŠAL, KAKO MU JE IME. NATO MU JE REKEL: »TVOJE IME NE BO VEČ JAKOB, TEMVEČ IZRAEL, KAJTI BOJEVAL SI SE Z BOGOM IN Z LJUDMI IN SI ZMAGAL.«

KO JE JAKOB PRIŠEL DOMOV, JE EZAVA BOGATO OBDAROVAN IN SPOR MED BRATOMA JE BIL POZABLJEN.

PONOVIMO ZGODBO

MOLIMO

GOSPOD, TI SI MOJ VARUH IN ZAVETNIK, ZAUPAM V TVOJO BESEDO (PRIM. PSALM 119).

RAZMISLIMO

ZGODI SE, DA SE SKREGAŠ S PRIJATELJEM. JE PRAV, DA OSTANE TAKO? LAHKO KAJ STORIŠ, DA BI PRIJATELJSTVO OBNOVIL? SE TUDI DOMA SPOROČEŠ Z BRATOM ALI SESTRO? KAKO SE ZADEVA REŠI?

